

saadant Tilsyn. Derfor var der, hvis man vilde imødekomme de blindes Ønske, intet andet at gøre end at gaa den Vej, man i øvrigt straks havde for Øje, at ændre § 61. Det er altsaa dette, der nu foreslaas i det foreliggende Lovforslag.

Folketinget har, som jeg tillod mig at sige, modtaget Lovforslaget med overordentlig Velvillie og har kun foretaget Ændringer, som dels er af formel Natur og dels er en vis Præcisering af en Bestemmelse, der fandtes i Lovforslaget, foruden at det har gjort en Tilføjelse, som jeg særlig skal nævne.

Den formelle Ændring i Lovforslaget tillægger jeg ikke nogen Betydning. Jeg kan maaske karakterisere de to Former, Lovforslaget har haft, nemlig i Regeringens Affattelse og i Folketingets Affattelse, saaledes, at det i Regeringens Affattelse gik ud paa først at nævne den mest omfattende Regel, nemlig at Understøttelsen til blinde var fri for Fattighjælps Karakter, og dernæst at nævne den Undtagelse, hvorefter den ydede Understøttelse kun under en Betingelse var fri for Fattighjælps Karakter. Folketinget er ved sin Affattelse af Lovforslaget gaaet den modsatte Vej og har først nævnt Tilfælde, i hvilke den ydede Hjælp kun under en vis Betingelse er fri for Fattighjælps Karakter, og derefter gjort en Tilføjelse, hvorved Understøttelse ydet en enkelt Gruppe af dem, hvem Bestemmelsen kommer til gode, ikke har Fattighjælps Virkning, selv om den forannævnte Betingelse ikke er opfyldt.

Den anden Ændring, Folketinget har foretaget, gaar ud paa at fastsætte udtrykkelig, at de blinde, idet man berøver den Understøttelse, de tidligere har modtaget, Fattighjælps Virkning, naar den Eftergivelse, som der gives en særlig Bemyndigelse til i § 2, har fundet Sted, skal have Adgang til at faa Alderdomsunderstøttelse uanset Bestemmelsen i Alderdomsunderstøttelsesloven, der kræver, at 5 Aar skal være hengaaet, siden Fattighjælp blev givet. Det var Ministeriets Formening, at Lovforslaget, saaledes som det oprindelig var formet, i og for sig medførte dette, men det kan jo aldrig skade udtrykkeligt at fastslaa det, naar man er enig om Principet.

Den tredje Ændring, Folketinget har foretaget i det af Regeringen forelagte Lovforslag, er derimod en Realitetsændring, og den vedrører ikke blot de blinde, men alle de i § 61 omhandlede ulykkeligt stillede. Den gaar ud paa at fastslaa, at saa længe en Person modtager Understøttelse i Hen-

hold til Bestemmelsen i nærværende Paragraf, betragtes vedkommendes Erhvervelse af Forsørgelsesret i hans eller hendes Opholdskommune som hvilende. Det er det i Alderdomsunderstøttelsesloven fastsatte Princip, som overføres paa dette Forhold. Det er jo nu snart 5 Aar siden, den Bestemmelse om Familiepleje blev givet, som var Anledningen til, at man i Folketinget har taget Forholdet op til Overvejelse, og Grunden til Folketingets Ønske om, at Erhvervelsen af Forsørgelsesret skal være hvilende, er, saavidt jeg ved Forhandlingerne med Udvalget har kunnet forstaa, den, at man mente, at det ikke var heldigt, at for Eksempel Direktøren for en Sindssygeanstalt ved at anbringe Patienter i Familiepleje i en Kommune næved eller langt fra Sindssygeanstalten derved faktisk kunde paatvinge Kommunen en Forsørgelsespligt for den i Kommunen i Familiepleje anbragte.

Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til det høje Ting, og jeg haaber, at det maa blive modtaget med samme Velvillie som i Folketinget. Jeg føler mig overbevist om, at denne Kreds af ulykkeligt stillede Medborgere, som Lovforslaget angaar, vil føle hele deres Stilling højnet, naar denne Bestemmelse er udkommet med Rigsdagens velvillige Bistand.

Johnsen: Dette Lovforslag er udelukkende af human Karakter, idet det gaar ud paa, at den Understøttelse, som ydes blinde, i intet Tilfælde skal have Fattighjælps Virkning, og det uden Hensyn til, om den paagældende er anbragt paa Statsanstalt eller af Staten godkendt Anstalt eller udenfor en saadan, naar vedkommende opfylder Værdighedsbetingelserne ifølge Lov om Alderdomsunderstøttelse af 13. Marts 1908. Jeg kan ganske tiltræde de Betragtninger, som er gjorte gældende saavel af Regeringen som af Folketinget, fra Regeringens Side ved Lovforslagets Fremsettelse og fra Folketingets Side ved dets enstemmige Vedtagelse, nemlig den, at Fattighjælp til Personer, der er ramte af den Skæbne at være blinde og som Følge deraf i Regelen ikke ser sig i Stand til at forsørge sig selv, ikke bør have Fattighjælpsunderstøttelsens sædvanlige Virkning. Jeg kan derfor slutte mig til Lovforslaget i saa Henseende. Jeg vilde for øvrigt ikke have haft noget imod, om man var gaaet noget videre og havde ladet Forslaget omfatte ogsaa andre Personer, der maa siges at være lige saa uheldigt og ulykkeligt stillede som de blinde, f. Eks. vanføre og